

7 SZOKÁS PERCEK

Kesjár Csaba Általános Iskola

Készíti: Szülői VT csapat

1. évad 1. szám

2022. szeptember

AKTUALITÁSOK

Kedves Olvasó!

Szeretettel köszöntünk a „7 szokás percek” első számának olvasói között.

Ezzel az újítással és az év során tervezett 7 szokás programokkal azt szeretnénk elérni, hogy ne egy újabb kötelezően elvégzendő feladatnak tekintsétek a 7 szokás bevezetését gyermeketek (és akár az egész család) életébe, hanem egy segédletnek, amely segítségével még hatékonyabban és sikeresebben tudjátok élni a mindennapjaitokat.

Minden alkalommal egy, a 7 szokással kapcsolatos, gyakorlatias témáról fogunk írni Nektek. Ebben a számban – ráhangolódásként - összefoglaljuk röviden a 7 szokás rendszerét és célját, majd a következő hónapoktól az egyes szokásokat vesszük végig.

Ezen kívül minden alkalommal villáminterjú keretében egy-egy pedagógust, iskolai dolgozót mutatunk be és faggatunk a 7 szokással kapcsolatban is. Első számunkban Alkonyi Krisztina igazgatónővel készítettünk interjút.

Sok programmal készülünk az idei tanévre, ezekről is igyekszünk mindig hírt adni. Ebben a hónapban aktuális programunk a 7 szokás bemutatkozó délután, szeptember 28-án 17:00-kor az iskolában, amelyet főként az elsős szülőknek, de igazából minden érdeklődőnek ajánlunk. Itt megismerkedhettek velünk és kicsit bele láthattok a 7 szokás rejtelseibe.

Addigis jó olvasást kívánunk!

Reméljük, minél többször találkozunk élőben is!

a VT szülői csapat

7 SZOKÁS A GYAKORLATBAN

Biztosan már mindenki látta gyermeke „Én naplójában” vagy az iskola folyosóin a 7 szokás fát, amelyben egy lombos fa gyökereitől a lombjáig haladva épül fel a 7 szokás rendszere.

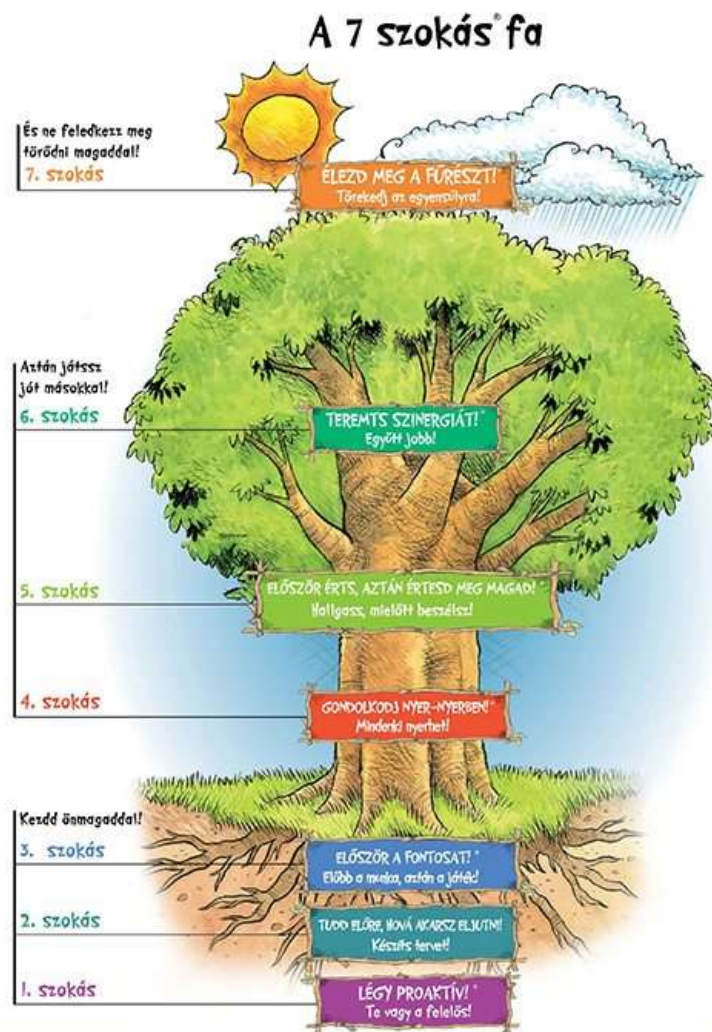
A gyerekek ezekkel a szokásokkal ismerkednek az iskolában.

Leegyszerűsítve a 7 szokás lényege három dologból áll:

- egyre felelősségteljesebbek és önállóbbak legyünk (1-3. szokás)
- figyeljünk a másokkal való együttműködésre (4-6. szokás)
- egyensúlyt tartsunk az életünkben (7. szokás)

Az a jó ebben az egész rendszerben, hogy a 7 szokást életünk minden területére lefordíthatjuk.

Persze mindig lesznek olyan napjaink, amikor nem tudunk az alapelvek mentén dönteni és cselekedni. De ne feledjük, nem a tökéletesség a cél! Ha törekszünk arra, hogy rendszeresen alkalmazzuk ezeket a gondolatokat, azzal eredményesebbek és boldogabbak is leszünk.

VILLÁMINTERJÚ..... Alkonyi Krisztina, igazgatónővel

Mit és mióta tanít a Kesjárban? Mióta vezeti az iskolát?

1993 óta tanítok az iskolában. Azóta folyamatosan itt vagyok, leszámítva azt az időszakot, amikor gyermekszülés miatt voltam otthon.

1993-2003 között a Kesjárban gimnázium is volt. Az élet úgy hozta, hogy én voltam az első és az utolsó gimis osztály osztályfőnöke is. Nagyon szép időszak volt, jó emlékeim vannak. Kislétszámú osztályok voltak, személyre szabott törődést tudtunk adni. *(Körbe mutat a szobájában, és tényleg teli a fal fotókkal, emlékekkel.)* Sok akkori diákomnak ma idejár a gyermeke.

Igazgató 2013 óta vagyok, most lesz a második ciklusom vége.

Egyébként magyar szakos tanár vagyok, ami abszolút eladhatatlan a piacon *(nevet...)*, de rajongok érte. Igazgatói feladataim mellett most csak egy osztályt tanítok magyarra heti négy órában.

Milyen a jó tanóra?

Ez egy nagyon nehéz kérdés. Fontos a változatosság az órákon. De én mélyen hiszek benne, hogy bármilyen tárgyból a poroszos módszerek is elengedhetetlenek. Szeretem a memoritereket is. De emellett nagyon figyelek arra, hogy érzékeljem, hogy a gyerekek mit bírnak. Ez alapján kell változtatni vagy félbeszakítani vagy más hangot megütni.

A tanórák sikeréhez, a gyerekek megnyeréséhez az intenzív karizma is nagyon fontos, de ezt nem igazán lehet tanítani - ez vagy sugárzik vagy iszonyú szorgalommal az évek gyakorlata során megszerezgeti a pedagógus. Ehhez azonban egy olyan környezet kell, ahol a többiek segítik, nincs elzárva az információ, nincs irigység. Én ezt próbálom itt a Kesjárban megteremteni, biztosítani.

Milyen a jó diák?

Ez körülbelül olyan kérdés, hogy milyenek az emberek *(nevet...)*. Én szenvedélyesen szeretem a kamaszokat. Ahogyan egyre nagyobbak, egyre jobban lubickolok bennük. A szárnyaló elmék, a bizarr kérdések... én ezeket nagyon szeretem.

A jó diák számomra semmiképpen sem csak a csendes és kötelességtudó gyermek. A jó diák belülről vezérelt, belülről fakad a kíváncsisága. Ezt az egy közös ismérvet tudom mondani, a többi egyénenként változik. Gyönyörű az is, amelyik pimasz és két mondattal rendre lehet inteni. Gyönyörű az is, amelyik csendes és végre egyszer megszólal. Gyönyörű az is, amelyik precízen szövegkiemelővel vezeti a füzetet. Azt hiszem a sokszínűségük az, ami ébren tart és inspirál engem.

De ez nagyon nehéz lehet, ennyiféle egyéniséget megszólítani...

Igen, de ez egy gyönyörű művészet. Becsukom az ajtót és szabad vagyok. Van a kezemben harminc lélek, ami óriási felelősség és egyben óriási szabadság. Szerintem nincs szebb dolog a tanári pályánál. Tele vagyok egyéni fantasztikus történetekkel, sikerekkel. Gyönyörű út kibontani a gyerekeket!

Megosztaná egyik kedvenc iskolával kapcsolatos élményét?

A nehézség az, hogy ilyen rengeteg van. *(Körbe tekint a szobájában és rámutat egy 7 szokás fát ábrázoló kézzel készített, fotókkal teleragasztott plakátra.)* Volt egy kisfiú még tíz éve, aki rákbeteg lett hatodikos korában. Most 25 éves és külföldön tanul. Ő azt mondta, hogy a 7 szokásnak köszönheti, hogy túlélte a betegségét. Akkor tanultuk az osztályával éppen a 7 szokást. Ő felépítette magában, kitűzte a céljait és visszakapaszkodott. Az osztály készítette ezt a plakátot neki, összefogtak, támogatták. Olyan szívszorító volt. Talán ez a legszívszorogatóbb élményem, a mai napig libabőrös leszek tőle.

De van másfajta jó élményem is. Amikor osztálykirándulásra vittem a gimnazista osztályomat Szegedre és akkor hagytam egyedül először a kétéves kisfiamat. Ő mindeközben belázasodott, megbetegedett. Az osztály egy emberként szurkolt és örült, amikor a kisfiam meggyógyult. Az ilyen történeteket óráig tudnám mesélni...

Diákként mi volt a kedvenc tantárgya? Miért?

Tizenhat éves koromig ornitológus (madarász) akartam lenni. A biológia és a földrajz elragadott. De mellette szerettem a magyart is és a tanárom teljesen berántott. Engedte, hogy tanítsam az iskolában Az ember tragédiáját. Reszketett mindenem, de meg kellett csinálnom, mert rajongtam a tanárért és a magyarért is. Így ez meghatározta egy életre a pályámat.

Ezen a ponton elkezdünk az olvasásról beszélni...

Az iskolában van egy unikális olvasásprogram, amire nagyon büszke vagyok, mert így a diákjaink rengeteget olvasnak. Ezt Schenkné Zöldi Erzsébet találta ki 2003-ban: „Olvasd többet!”. Nagyon népszerű lett, mivel ajánlunk kortárs irodalmat is minden korosztálynak, illetve van egy jól kitalált jutalmazási rendszer (ötös, passzolási lehetőség).

Emellett minden novemberben tartunk egy „Olvasók Éjszakája” programot a könyvtáros Anikó támogatásával. Illetve időközben kitaláltunk egy „Dobj el mindent és olvasd!” eseményt is.

Melyik a kedvenc szokása a 7 szokásból? Miért?

Nekem az 1. szokás a kedvencem - Te vagy a felelős! Vállald a felelősséget a tetteidért! Ez alapozza meg az összes többi. Számomra a legnehezebb az 5. szokás – Figyelmesen hallgass, mielőtt beszélsz! Sokszor szeretném megmondani a magamét, de az 5. szokás nagy alázatra int.

2010-ben, amikor elkezdük a programot és megkaptuk az első 7 szokás képzést hétvégén, először idegenkedve fogadtuk, de a végére összerakódott egy rendszerre a sok kis építőkocka. Másnap elkezdük alkalmazni a diákokon osztályfőnöki órákon, például a sürgős-fontos tevékenységek kategorizálását. A diákok megvették, szerettek magukról beszélni, teljesen kinyíltak.

Mondjon egy helyzetet a való életből, amikor a 7 szokásból tanultakat tudta használni?

Sok van, de nekem legtöbbször a tervezésben segített a 7 szokás. Megértettem a rövid, közép és hosszú távú tervek különbségét. Megértettem a sürgős és fontos kategóriákat. Megtanultam nemet mondani. Megtanultam a munka és magánélet egyensúlyát, a fontossági sorrendeket. Mindezeket a 7 szokásból tanultam meg. Ez nagy tudatosságot igényel.

Megtanultam, hogy fontos, hogy legyen az embernek víziója vezetőként az iskoláról, még a nehéz helyzetekben, illetve állandó nyomás mellett is. Ha nincs elképzelés, hogy az iskola autonómiáját átmentsük, az baj. Bizalom kell a kollégák felé. Figyelemre és jelenlétre van szükség.

Kivel készítsük a következő interjút?

Norbival, a gondnokunkkal.